

danske Havne vilde være lige saa stor og undertiden større, end den lave Kultold vilde være. Altsaa, disse Betragtninger tilsammen gøre, at her er jeg ikke uenig med det ærede Flertal eller Finansministeren.

Jeg kan ogsaa følge Flertallet i flere af dets Forslag, f. Eks. med Hensyn til Frugtolden. Om end jeg kunde ønske, at det var sat noget anderledes paa enkelte Løbenumre, mener jeg dog, at der, siden Finansministeren forelagde sit Lovforslag, er fremkommet meget, der taler til Gunst for, at man atter gaar noget ned med denne Beskatning, og her er jeg, som jeg allerede har sagt, ikke langt fra at kunne dele den Holdning, der indtages af Flertallet. Det samme gælder Kakao-positionen; her kan jeg heller ikke se, at jeg maa gøre nogen Indvending. Mere Tvivl har jeg overfor Spørgsmaalet: Spisevarer, idet jeg er af den Mening, at de allerfleste af de her omhandlede i Virkeligheden ere Luksus, som der i hvert Fald ikke er tilstrækkelig Grund til at foretage Nedsættelse af. I det hele taget vil jeg sige, siden jeg her er kommen til at tale om Luksus, at det er en ganske ejendommelig Reaktion, vi her ere komne ind under ved Behandlingen af alt, hvad der hedder Luksus. Da vi i sin Tid i Toldkommissionen for en 10—12 Aar siden stode overfor disse Spørgsmaal, var Stemningen da og ogsaa senere i Tinget afgjort for i højere Grad at beskatte alt, hvad der kom ind under Begrebet Luksus. Nu er det besynderligt, at de, man mente at gavne ved netop at hente Skat fra disse Kilder, netop er dem, der ivrigst stille sig imod.

Gaar jeg derfra til Beskyttelsessatserne, er der blandt dem, jeg først møder, og som jeg vil ytre mig om, de meget omfattende Satser under Manufakturvarer. Her vilde jeg være mest tilbøjelig til i det væsentlige at følge den ærede Minister i Forslaget, som han har fremsat det. Jeg er ikke overbevist om, at Flertallet i alle Henseender har ramt det rette ved det, som foreslaas fra den Side. Jeg ved meget vel, at jeg selv har haft Del i, at der her blev gjort væsentlige Indrømmelser, og jeg skal heller ikke paa noget væsentligt Omraade forlade det Standpunkt, jeg tidligere har indtaget; men jeg tror, at senere tilkommende Oplysninger om Enkeltheder deri kunde bringe mig dertil; jeg skal endogsaa gaa saa vidt, at jeg siger, at der er enkelte af disse Poster, hvor jeg kunde gaa til endnu større Nedsættelser end foreslaaet af det ærede Fler-

tal. Til Gengæld er der enkelte andre, hvor jeg mener, at Flertallet er gaaet for vidt, og hvor Lovforslaget allerede gik vidt nok; men da vi ikke kunne drøfte dette i Enkeltheder, skal jeg indskrænke mig til disse enkelte almindelige Bemærkninger derom.

Under Metaller er der af Flertallet stillet nogle Forslag, som jeg ikke kan tiltræde. Jeg tror, at man her er gaaet for vidt, og at man ikke just kan støtte Kravet om at gaa videre i den Retning derved, at man indfører Kultold igen; thi er der noget Industriomraade, der i særlig Grad er kulforbrugende, er det netop Metalindustrien. Men i det store og hele mener jeg, at det er rigtigt, at der vises al den Imødekommen, der kan vises; kun skal jeg paa et enkelt Omraade endnu tillade mig at gøre nogle mere omfattende Bemærkninger.

Jeg deler nemlig ikke i den Grad den Frygt for Andragender, som det synes den ærede Finansminister er opfyldt af. Jeg har med stor Opmærksomhed, saa vidt muligt, gennemset de indkomne Andragender og fulgt dem, efterhaanden som de ere indkomne, og jeg skal ikke vige tilbage for at udtale, at det er min Overbevisning, at adskillige af dem ere indkomne med en høj Grad af Berettigelse, idet der navnlig fra de mindre industridrivende er kommet ikke saa ganske faa, hvori de sikkert med Grund beklage sig over den Skæbne, der vil møde dem. Jeg tror nemlig ikke, at vi have nogen Fordel af at umuliggøre den store Række af smaa Industrier, der findes her i Landet. Umuliggøre vi disse, saa at saadanne Industrier ikke længere kunne bestaa, saa er der megen Fare for, at Udlandets Overproduktion ved Hjælp af dumping-Systemet skal blive det, der generer de industridrivende, thi saa er det rigtigt, at saa indtræder der en Situation, hvor Udlandets Fabrikker paa det tilsvarende Omraade bestemme deres egen Indlandspris for, hvad de afsætte blandt os. Det kan absolut ikke bestrides. Endvidere maa der siges dette, at det er ikke ganske til at stole paa, at ikke den Pris, som Udlandet saa bestemmer paa det paagældende Marked, bliver højere end den, de mindre Fabrikvirksomheder nu kunne præstere de paagældende Fabrikata til.

For ikke at gøre Talen lang, vil jeg komme med et enkelt Eksempel, som jeg henter fra Bornholm. Der er ikke mindre end 4 smaa Industrier, som for Tiden trives derovre og trives ret godt. Den, jeg